

החיבוק

נורית פגי

- א. די תפסיקי. אל תסתכלי עלי ככה.
נ. איך?
א. את יודעת איך. המבט שלך כל כך מרוכז בי שזה ממש מביך.
נ. למה זה מביך?
א. את יודעת שלא תקבלי את מה שאת רוצה.
נ. מה אני רוצה?
א. בחייך, זה מרוח לך על כך הפנים, לאורך לרוחב.
נ. טוב. אז תן לי חיבוק.
א. אמרתי לך שלא.
נ. אחד. קטן.
א. לא.
נ. אבל למה לא?
א. ככה.
נ. תסביר. אני לא מבינה.
א. למה את מתעקשת? את יודעת מה היחס שלי לזה.
נ. אבל מה אני כבר רוצה?
א. משהו שאני לא יכול לתת.
נ. לא יכול או לא רוצה?
א. תפסיקי. את מתחילה למתוח את החבל.
נ. למה זה כל כך חשוב לך? החיבוק שלך שווה כל כך הרבה? כמה צריך לשלם בשבילו?
א. אם היית מזמינה אותי לארוחה ב"וילה רוז" על חשבונך, אז אולי אולי הייתי חושב...
נ. אתה רציני? אתה מתכוון לזה?
א. תראי מה את עושה ממני. זונה ממין זכר!
נ. אבל זה היה הרעיון שלך. לא שלי.
א. את צודקת. את צודקת.
נ. אז תן לי חיבוק.
א. חשבתי שגמרנו עם זה.
נ. ממה אתה כל כך מפחד?
א. אני לא מפחד. אני מכיר אותך. אני אתן לך אצבע ואת תרצי את כל היד.
נ. על איזה יד אתה מדבר? כבר מזמן ויתרתי על זה.
א. אני לא מאמין לך.

נ. רק חיבוק אחד. באמת.
 א. תסתכלי על עצמך. מתחננת לפני כמו איזה קבצנית ברחוב. מה קורה לך? איפה הכבוד העצמי שלך? אני לא יכול לראות איך את משפילה את עצמך.
 נ. למה אתה לא יכול לתת לי סתם חיבוק? אנחנו לא חברים? (בוכה). אני לא יכולה יותר. כבר חודשיים שאני חושבת עליך כל הזמן. אני קמה איתך בבוקר והולכת לישון איתך בלילה. אני לא יכולה לסבול יותר.
 א. את עוד מאוהבת בי.
 נ. אמרתי לך כבר קודם. עכשיו אתה מאמין לי?
 א. לא ידעתי שזה עד כדי כך.
 נ. אל תתקשר אלי יותר.
 א. ...
 נ. אני לא רוצה לראות אותך יותר.
 א. ...
 נ. אני לא יכולה להמשיך יותר. אני באמת אוהבת אותך ... אני לא יכולה יותר.
 א. ...
 נ. עכשיו תיתן לי חיבוק?
 א. כן.

דצמבר 1995